

sige, at det, man her paa indirekte Vis giver, det regner Arbejderne — det samme gælder for Resten Tjenestemændene — slet ikke med. Det er en Erfaring, jeg ogsaa har gjort paa andre Omraader. Taler man f. Eks. med en Jernbanemand, og man gør opmærksom paa, at hans Fortjeneste dog ogsaa omfatter Værdien af Uniform, Fribefordring og den Slags Ting, vil han slet ikke høre Tale om det. Alt, hvad man giver paa den Maade, giver man, uden at det egentlig bliver modtaget som det, det i Virkeligheden er, en Lønforhøjelse. Skulde vi give et Vederlag, vilde det derfor være meget fornuftigere, meget mere praktisk, ogsaa for dem, der modtager det, om man gav det i Form af direkte Løn. Jeg er, som sagt, blevet meget mere betænkelig ved at følge Mindretallet, end jeg før har været. Det er jo ogsaa en Kendsgerning, at man i tilsvarende Arbejdsgrøene i privat Drift ikke har et saadant Vederlag for Helligdagene. En Udbetaling af Løn for de 9 lovbestemte Helligdage vilde for de her omhandlede Arbejdere Vedkommende omtrent svare til en Lønforhøjelse af $1\frac{1}{4}$ Øre pr. Time, og hellere vilde jeg, naar det endelig skulde være, gaa med til noget saadant end gaa den Vej, som Mindretallet har foreslaaet.

Til Slutning skal jeg blot gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den finansielle Virkning af Mindretallets Ændringsforslag. Forslaget om Lønforhøjelsen til Orlogsværftets Arbejdere med Bibeholdelse af den nuværende Tjenestetid vil medføre en Udgift af 102,700 Kr. — det er oplyst i de Finansudvalget tilstillede Skrivelser. Men dertil kommer, som jeg nævnte i Gaar, at ogsaa de private Arbejdere maa have en Lønforhøjelse. Denne er anslaaet til 150,000 Kr. Lægges hertil de 80,000 Kr. for Helligdagene, bliver det samlede Beløb 332,700 Kr. De af Ministeren stillede og af Udvalgets Flertal tiltraadte Forslag vil medføre en Merudgift af 117,000 Kr. Mindretallets Forslag vil derefter i Sammenligning med Ministerens medføre en Merudgift af 215,700 Kr. — en Forøgelse i Militærudgifterne, som de Herrer ikke vil glemme, naar de i Fremtiden diskuterer denne Sag paa Vælgermøder og for Resten ogsaa her i Salen. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds sagde blandt andet, at hvis vi vedtog Mindretallets Forslag, vilde der blive Ro paa Orlogsværftet i mange Aar. Ja, det kan jo nok være, men det samme

Middel, som vil fremkalde Ro paa Orlogsværftet, vil af den Grund, jeg før paa-pegede, aldeles upaatvivlelig fremkalde en ganske tilsvarende Uro f. Eks. blandt Hærens Arbejdere og Arbejderne paa Statsbanernes Værksteder. De vil absolut — og med Rette — føle sig brøstholdne ved, at man betaler Arbejderne ved Orlogsværftet en betydelig højere Løn.

Det ærede Medlem (Martin Olsen) omtalte til Slutning de Ændringsforslag, som vedrører Fyrbøderne og Minearbejderne. Der hersker vistnok her nogen Misforstaaelse. Det Forslag, som foreligger om Forhøjelse af Arbejdstiden ved Orlogsværftet, vil medføre, at de paagældende faar en forøget Arbejdsfortjeneste, naar de arbejder i Land, derimod ikke, naar de er ude at sejle; da har de jo deres forskellige Søtillæg og Kosttillæg. Jeg tror derfor, at hvis man vedtager disse to Ændringsforslag, kommer man videre, end man i Virkeligheden har tilsigtet.

Ivar Berendsen: Det er en Formodning, som ikke har Sandsynligheden for sig — den, som den højtærede Forsvarsminister fremsatte i Eftermiddagsmødet —, at de radikale og socialdemokratiske Forslagsstillere til Forslaget om Orlogsværftets faste Arbejdere skulde have glemt de private Arbejdere ved Orlogsværftet. Den højtærede Minister har da ogsaa allerede, før han fremsatte sin Formodning, maattet se den imødegaaet ved den meget ærede Ordførers Ordførertale i Gaar Eftermiddags og igen nu i Aften. Den meget ærede Ordfører sagde i Gaar ifølge Fortrykket, at hvis vort Ændringsforslag blev vedtaget, vilde antagelig ogsaa de private Arbejdere faa en tilsvarende Forhøjelse. Dette har den ærede Ordfører gentaget i Dag, og jeg kan ganske tiltræde det, thi det er netop Sagen.

Den højtærede Forsvarsministers Bemærkning om, at de radikale og socialdemokratiske Forslagsstillere altsaa vilde en Lønforhøjelse uden forøget Arbejde, er imidlertid værdifuld, fordi den indeholder Erkendelsen af, at det af den højtærede Minister foreslaaede er en Budgetforhøjelse, men ingen Lønforhøjelse — en Budgetforhøjelse, som for 96 Mands Vedkommende endda ad Aare vil indspares paa de private Arbejders Konto. Den højtærede Forsvarsminister har altsaa nu sat sig fast i at benytte Timelønnen som Grundlag for Bedømmelsen af disse faste Arbejders Stilling, medens Aarslønns